

Dosarul nr.3ra-764/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D.Sîrbu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (E. Palanciuc, A. Malîi, Vl. Clima)

Î N C H E I E R E

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Dogaru Gheorghe și cererea intervenientului principal Dogaru Octavian împotriva societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” privind obligarea încheierii contractului individual de furnizare a serviciilor publice,

împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian și a fost menținută hotărârea din 14 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a t ă

La 04 mai 2018, Dogaru Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la impunerea societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” să se conformeze legislației Republicii Moldova și să încheie contract de prestare a serviciului de apă și canalizare cu proprietarul apartamentului nr.XXXXX.

La 01 octombrie 2018 în proces a fost atras ca intervenient principal Dogaru Octavian.

Prin cererea de concretizare depusă, reclamantul Dogaru Gheorghe și intervenientul principal Dogaru Octavian au solicitat obligarea societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” de a încheia necondiționat contract individual privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă potabilă și recepționare a apelor uzate cu proprietarul locuinței privatizate din XXXXX.

În motivarea cererii de chemare în judecată coparticipanții au invocat că, la 02 aprilie 2018, Dogaru Gheorghe a depus la societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cerere privind încheierea contractului de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și canalizare, însoțită și de cererea argumentată pentru încheierea contractului. Răspunsul recepționat este evaziv, fiindu-i refuzată cererea, astfel dreptul său legal de a încheia contract direct cu furnizorul de servicii, a fost încălcat.

Condițiile pârâtului din scrisoarea nr. 1200/3265 din 20 aprilie 2018, au fost îndeplinite, unele pot să le accepte, astfel au conchis lipsa impedimentelor de a încheia contract de furnizare a apei potabile și de canalizare.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea.

Prin decizia din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian și a fost menținută hotărârea din 14 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că potrivit răspunsului societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/3265 din 20 aprilie 2018, în vederea încheierii contractelor individuale între operator și consumatorul din apartamentele situate în blocurile locative, modificarea art. 29 alin. (4) lit. a), în vigoare din 16 martie 2018, operată la Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, nu garantează încheierea contractelor individuale. Încheierea contractelor individuale cu consumatorii va fi posibilă numai cu respectarea exhaustivă a tuturor condițiilor cuprinse în art. 29 din Lege.

Încheierea contractelor individuale între operator și fiecare proprietar/chiriaș de apartament în parte se efectuează obligatoriu, cu respectarea următoarelor condiții: a) contractele se încheie individual de către operatori, în mod obligatoriu, cu fiecare proprietar de apartament din bloc în parte, la inițiativa uneia dintre părți, în cel mult 30 de zile calendaristice din momentul solicitării; b) operatorul, în baza tarifului distinct achitat de fiecare proprietar/chiriaș al apartamentului, instalează contoarele pentru evidența consumului de apă în fiecare apartament; c) gestionarul blocului locativ instalează contoare pentru evidența consumului de apă de uz comun, precum și în spațiile date în chirie/locățione, și încheie cu operatorul contract de furnizare a serviciului pentru aceste locuri de consum; d) sau proprietarul încheie cu operatorul un contract de transmitere către operator a rețelelor interne de alimentare cu apă și de canalizare ale blocului locativ pentru deservire și exploatare; e) gestionarul blocului locativ efectuează, la cererea operatorului, din contul locatarilor, reparația capitală, reconstrucția sau renovarea rețelelor interne de alimentare cu apă și de canalizare ale blocului locativ.

Instanța de apel a relatat că, prima instanță just a conchis că contractarea directă a locatarilor este condiționată, potrivit dispozițiilor Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013, de cerințele prevăzute în alin. (4) art. 29 al Legii, care urmează a fi întrunite cumulativ.

Prin recursul depus la 26 aprilie 2019 Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian au solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale la 22 martie 2019 (f.d.81), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia.

Prin urmare, recursul declarat la data de 26 aprilie 2019 se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru